

MAN KAN IKKE SE DLD

– HØR OM GABRIELS

Jeg tror, det er mest, når det er nye mennesker. Du kan altid vrøvle, når du er bedste kammerater med dem, så ved de jo dét. At man vrøvler.

Det kan godt trigge én, når man kommer på et nyt hold igen. At huske på, hvad er det nu mine tre forsvarsspillere hedder? Og så står træneren der og tænker, øhm Gabe, har du ikke lige spillet sammen med dem i en måned nu, og du ikke ved, hvad de hedder?

Jeg tror, at det hjælper at få snakket med folk. Meget. Hvis du har venner, at du snakker med dem hele tiden, hver eneste dag, at det vil hjælpe. I stedet for bare at stå i sin mobil, og bare være alene, ikke tør sige noget som helst. Det tror jeg, vil gå helt, sådan, ned ad bakke.

Når jeg er sammen med vennerne, så fylder det næsten ikke. Fordi der er man tryk i, okay, de ved, hvem jeg er. De kan lave sjov med det, det er fint. Hvis det ikke er nogen, jeg kender, så ville jeg jo stå og tænke: Hvem tror du nu du lige er, eller et eller andet, ikke? Men jeg er tryk ved min mor og mine venner. Jeg slapper af med dem. Fordi de vrøvler også nogle gange, så det er meget sjovt.

Gabriel, 21 år, er målmand på sit fodboldhold

